

— Ξεύρετε.... δὲν εἶνε ἀπὸ τοὺς ἰδικούς μου.

— Δάνεισέ μου δέκα φράγκα, σὲ παρακαλῶ.

— Τί τὰ θέλεις;

— Τὰ θέλω διὰ νὰ ἐνεχυριάσω τὸ ὠρολόγιόν μου.

— Ἀλλὰ τότε διατί ζητεῖς καὶ ἀπ' ἐμέ τὰ δέκα φράγκα;

— Διότι πρέπει πρῶτον νὰ πληρώσω τὸν ὠρολογοδιορθω-
τὴν ὁ ὁποῖος μοῦ τὸ κρατεῖ.

— Εἰς ποῖον σημεῖον εὐρίσκεται ἡ ὑπόθεσίς μου; ἐρωτᾷ τις
φίλον του βουλευτήν, ἐνεργοῦντα τὸν διορισμόν του.

— Εἰς ἄριστον σημεῖον φίλε μου. Τὰ σχετικά ἔγγραφα ἐ-
τακτοποιήθησαν, ὅλοι αἱ ἐνέργειαι ἐγένοντο καὶ δὲν μένει
πλέον παρὰ νὰ συναίνεση ὁ ὑπουργός.

Ὁ κ. Βλακίδης διηγείται ὅτι ἀπώλεσε πρὸ μικροῦ ἓνα
θεῖόν του, πρὸς τὸν ὁποῖον ἔτρεφε μεγίστην συμπάθειαν.

— Ἀλλ' ὅ,τι μὲ παρηγορεῖ ὀλίγον, προσθέτει, εἶνε ὅτι δὲν
ἠσθάνθη, δὲν εἶδεν ἐαυτὸν ἀποθνήσκοντα.

— Ἔχασε τὰς αἰσθήσεις του;

— Ὁχι, καλέ.

— Πῶς λοιπόν;

— Ἦτο τυφλὸς πρὸ δέκα ἐτῶν.

Μπριλλαντίνη καὶ Βαρδολίρη.— Ἡ πρὸς στίλβωσιν καὶ
θρέψιν τοῦ μύστακος καὶ τῆς γενειάδος σκευασία τῆς *μπριλ-
λαντίνης* εἶνε ὑγρὸν ἀλκαλικόν, ἀρωματισμένον δι' εὐαρέστου
μύρου, τῇ προσθήκῃ ἑνὸς δεκάτου τῆς ποσότητος τοῦ ἀρχι-
κοῦ τούτου ὑγροῦ ἐκ γλυκερίνης ἢ κικινελαίου νεωστὶ παρε-
σκευασμένου.

Bardolirη δὲ καλεῖται ἐσχάτως ἐπινοηθεῖσα σκευασία
πρὸς λίστρωσιν τῆς κόμης κατασκευαζομένη ὡς ἑξῆς:

Τραγακάνθινον κόμμι γραμμάρια 17.

Ροδόενον » 454.

Ἀπόσταγμα ρόδων (ροδέλαιον) » 1.

Διαλύσατε τὸ κόμμι ἐντὸς τοῦ ροδονέρου ἐντὸς 24 ὥρῶν,
φροντίζοντες ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ν' ἀνακινήτε τὴν παραγο-
μένην πηκτὴν μάζαν. Ἀποστάξατε εἴτα τὸ μίγμα διὰ χον-
δροῦ λινοῦ πανίου καὶ ἀναμίξατε εἴτα τὸ ροδέλαιον καὶ ἡ
Bardolirη εἶνε ἐτοίμη. Δύνασθε, ἂν ἐπιθυμῆτε, καὶ νὰ χρω-
ματίσητε αὐτὴν δι' ὀλίγων σταγόνων ἢ ἀμμωνιακοῦ καρμινίου
ἢ διαλύσεως ἀνιλίνης.

ΤΩ: ΦΙΛΛΑΤΩ: ΜΟΙ

Κ. Κ. Δ. Κ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΩΙ

ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΓΑΜΟΙΣ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΗΣ ΤΟΥ

Πέτα, ψυχὴ μου, πέταξε μὲ τὰ γοργὰ φτερά σου
νὰ σμίξης μ' ἄλλῃ φιλικῇ ψυχῇ ἀγαπημένη,
μέσ' τῇ δικῇ τῆς τὴν χαρὰ νὰ χύσης τὴ χαρὰ σου,
νὰ δῇ γιορτὴ ποθομένη, γιορτὴ εὐλογημένη,

Πέτα καὶ μύρωσε κ' ἐσὺ μὲ φιλικὴ καρδιά,
καὶ μὲ λουλούδι' ἀμάραντα πλέξε κ' ἐσὺ στεφάνην.
καὶ σκόρπισε τριγύρω τοὺς ἀγάπη κι' εὐωδιά
καὶ ψάλε ὑπερήφανο τραγοῦδι, 'ς τὴν ὀρφάνια.

Ἀγαπημένε φίλε μου, σοῦ στέλνω μυρωμένη
κι' ἀπὸ τὰ φύλλα τῆς καρδιάς ὁλόθερμη βγαλμένη
τὴν πρὸ γλυκύτερ' εὐχή, Σοῦ εὐχόμαι νὰ ζήσουν,
καὶ λύπη, πόνος, στεναγμὸς ποτὲ νὰ μὴ γροικήσουν.

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 9 Ἰουλίου 1890.

ΕΠ. ΠΟΛΙΤΑΚΗΣ

ΕΠΙ ΤΩ ΘΑΝΑΤῳ ΤΟΥ ΠΟΛΥΚΛΑΥΣΤΟΥ ΤΑΚΗ ΚΟΥΒΑΒΑ

Γιομάτος νεότητι καὶ δροσιᾷ λουλουδι' μυρωμένο
εἰς τῆς ζωῆς ἐβλάστανες τὸ δροσερὸ λιβάδι,
μ' ἀγέρι φύσης' ἔξαφνα σκληρὸ, φαρμακωμένο
καὶ μαραμένο σ' ἔρριξε σ' ἀτέλειωτο σκοτάδι.

Τώρα 'ς τὸ μνημα κοίτεσαι δίχως πνοὴ καμμία·

Ἐσθύσθηκε παντοτεινὰ ἡ τρυφερὴ ματιὰ σου,

ἢ ζηλεμέναις χάrais σου χαθῆκαν μία, μία

κι' ἔπαψε πλέον νὰ χτυπᾷ ἡ ἄκακη καρδιά σου

Πές μου γιὰτὶ νὰ γεννηθῇς! γιὰτὶ νὰ μεγαλώσης,

Σὰν ἦτανε ἀλύπητα ὁ χάρος νὰ σε πάρῃ;

Γιὰ νὰ μᾶς κάψῃς τὴν καρδιά γιὰ νὰ μᾶς φαρμακώσῃ;

γὶ' αὐτὸ μαράθῃς, λούλουδο, ὅλο δροσιὰ καὶ χάρι;

Γραμμένο σοῦτανε νεκρὸν νὰ σε χαρῇ τὸ χῶμα,

κι' ἀπὸ τοῦ κόσμου νὰ σωθῇς ἠνωρὶς τὴν ἀδικίαν

καὶ τώρα εἶσαι ἄγγελος στοῦ οὐρανοῦ τὸ δῶμα,

ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῆς μακριὰ τὴν ἄμετρη κακία.

Ἐκεῖ 'ψηλὰ ποῦ θρίσκεσαι 'ς τὸν γαλανὸν αἰθέρα

θὰ ἡῦρες τὴ μητέρα σου τὴν πολυαγαπημένην.

Μὴ λησμονήσης νὰ τῆς πῆς πῶς δευτέρη μητέρα

σοῦ ἦτανε ἡ θεία σου ἡ χαροκυπημένην.

Καὶ παρακάλει τὸν Θεὸν παρηγοριά νὰ δώσῃ

σ' τὸν ἄμοιρο πατέρα σου σ' τὴ δόλιχα ἀδελφὴ σου,

Τοὺς ἀτυχεῖς σου συγγενεῖς νὰ τοὺς ἐγκαρδιώσῃ

νὰ ὑποφέρουν τὴν πικρὴν, τὴ μαύρην στέρησί σου.

30 Ἰουνίου 1890.

ΕΛΛΗΝΙΣΤΗ Ι. ΚΑΛΟΣΤΥΜΗ

ΔΙΣΤΙΧΑ

Μὴ μ' ἀγαπᾷς δὲν σοῦ ζητῶ γιὰ ἐλεημοσύνη

Ἀγάπη ποῦ σὰν τὸ κερί ὁ ἄνεμος τὴ σβύνει

Ἀγάπη παρακαλετὴ, μὲ τὸ στανεῖδ' ἀγάπη.

Πέφτει σὰ λούλουδο χλωμὸ ποῦ ἡ ρίζα του ἐσάπη.

Θέλω ἀγάπη, 'στὴν καρδιά νὰ εἶναι ριζωμένη,

Ποῦ ὅλος ὁ κόσμος νὰ τραβᾷ κ' ἐκείνη νὰ μὴ βγαίνει.

Θέλω ἀγάπη πύρινη, ἀσάλευτη σὰ βράχος,

Καὶ μέσ' στὰ φυλλοκάρδια σου νὰ ἦμ' ἐγὼ μονάχος

Μὴ μ' ἀγαπᾷς, δὲν σ' ἀγαπῶ δὲν στοὺς ζητῶ γιὰ χάρη

Λησμονήσέ με, κι' ἄς γενῇς βασιλίσσα μακάρι.

Ἀπὸ τοῦ βράχου τῆς Φρεατύος, Ἰουλίου 1890.